Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 22 päivänä maaliskuuta 1977,

asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta

(77/249/ETY)

(EYVL L 78, 26.3.1977, s. 17)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 2006/100/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	141	20.12.2006

Muutettu:

►**A1**	Kreikan liittymisasiakirja	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirja	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995
►**A4**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 22 päivänä maaliskuuta 1977,

asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta

(77/249/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 ja 66 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

sekä katsoo, että

kaikki kansalaisuuteen tai asuinpaikkaa koskeviin vaatimuksiin perustuvat palvelujen tarjoamisen vapauteen kohdistuvat rajoitukset ovat perustamissopimuksen mukaisesti kiellettyjä siirtymäkauden päätyttyä,

tämä direktiivi koskee vain toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on helpottaa asianajajien toiminnan tehokasta harjoittamista palvelujen tarjoamisen osalta; yksityiskohtaisemmat toimenpiteet ovat tarpeen sijoittautumisoikeuden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi,

asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaaksi toteuttamiseksi vastaanottavien jäsenvaltioiden on tunnustettava asianajajiksi ne, jotka harjoittavat tätä ammattia jäsenvaltioissa, ja

koska tämä direktiivi koskee yksinomaan palvelujen tarjoamista eikä siinä ole säännöksiä tutkintojen vastavuoroisesta tunnustamisesta, niiden, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, on käytettävä sitä ammattinimikettä, jota käytetään jäsenvaltiossa, jossa hän on sijoittautunut, jäljempänä ”jäsenvaltio, josta hän tulee”,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäljempänä säädetyin rajoituksin ja ehdoin asianajajien toimintaan, jota harjoitetaan palveluja tarjoamalla.

Tämän direktiivin estämättä jäsenvaltiot voivat varata joillekin asianajajaryhmille oikeuden laatia virallisia asiakirjoja, joilla annetaan valtuudet kuolinpesän hallintoon tai joilla perustetaan tai siirretään kiinteään omaisuuteen kohdistuvia oikeuksia.

2.	*Belgia:*	Avocat-Advocaat
	Tanska:	Advokat
	Saksan liittotasavalta:	Rechtsanwalt
	Ranska:	Avocat

([1]) EYVL N:o C 103, 5.10.1972, s. 19 ja EYVL N:o C 53, 8.3.1976, s. 33
([2]) EYVL N:o C 36, 28.3.1970, s. 37 ja EYVL N:o C 50, 4.3.1976, s., 17

▼B

Irlanti:	Barrister Solicitor
Italia:	Avvocato
Luxemburg:	Avocat-avoué
Alankomaat:	Advocaat
Yhdistynyt kuningaskunta:	Advocate Barrister Solicitor

▼A1

Kreikka:	Δικηγόρος

▼A2

Espanja:	Abogado
Portugali:	Advogado

▼A3

Itävalta:	Rechtsanwalt
Suomi:	AsianajajaAdvokat
Ruotsi:	Advokat

▼A4

Tšekin tasavalta:	Advokát
Viro:	Vandeadvokaat
Kypros:	Δικηγόρος
Latvia:	Zvērināts advokāts
Liettua:	Advokatas
Unkari:	Ügyvéd
Malta:	Avukat/Prokuratur Legali
Puola:	Adwokat/Radca prawny
Slovenia:	Odvetnik/Odvetnica
Slovakia:	Advokát/Komerčný právnik

▼M1

Bulgaria:	Адвокат
Romania:	Avocat.

▼B

2 artikla

Jäsenvaltioiden on tunnustettava asianajajaksi 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toiminnan harjoittamista varten jokainen mainitun artiklan 2 kohdassa tarkoitettu henkilö.

3 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitetun henkilön on käytettävä sitä ammattinimikettä, jota käytetään jäsenvaltiossa, josta hän tulee, ilmaistuna tuon valtion kielellä tai jollakin tuon valtion kielistä viittauksin siihen ammatilliseen järjestöön, johon hän kuuluu tai siihen tuomioistuimeen, jossa hän tuon valtion lakien mukaan saa toimia.

▼B

4 artikla

1. Asiakkaan edustamiseen oikeudenkäynnissä tai viranomaisessa liittyvää toimintaa harjoitetaan kussakin vastaanottavassa jäsenvaltiossa noudattaen siellä sijoittautuneita asianajajia koskevia ehtoja, lukuun ottamatta vaatimuksia asumisesta tai ammatilliseen järjestöön kuulumisesta siellä.

2. Tällaista toimintaa harjoittavan asianajajan on noudatettava vastaanottavan jäsenvaltion ammatillisia menettelytapasääntöjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta velvollisuuksia, joita hänellä on siinä valtiossa, josta hän tulee.

3. Kun tällaista toimintaa harjoitetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ”vastaanottavan jäsenvaltion ammatillisilla menettelytapasäännöillä” tarkoitetaan toimistoasianajajiin (”solicitor”) sovellettavia ammatillisia menettelytapasääntöjä, jollei tällainen toiminta kuulu oikeudenkäyntiasianajajille (”barrister” ja ”advocate”). Tällöin sovelletaan viimeksi mainittuihin sovellettavia ammatillisia menettelytapasääntöjä. Irlannista oleviin oikeudenkäyntiasianajajiin (”barrister”) sovelletaan kuitenkin aina Yhdistyneessä kuningaskunnassa oikeudenkäyntiasianajajiin (”barrister” ja ”advocate”) sovellettavia ammatillisia menettelytapasääntöjä.

Kun tällaista toimintaa harjoitetaan Irlannissa, ”vastaanottavan jäsenvaltion ammatillisilla menettelytapasäännöillä” tarkoitetaan, siltä osin kuin ne koskevat asian suullista käsittelyä tuomioistuimessa, oikeudenkäyntiasianajajiin (”barrister”) sovellettavia ammatillisia menettelytapasääntöjä. Kaikissa muissa tapauksissa sovelletaan toimistoasianajajiin (”solicitor”) sovellettavia ammatillisia menettelytapasääntöjä. Yhdistyneestä kuningaskunnasta oleviin oikeudenkäyntiasianajajiin (”barrister” ja ”advocate”) sovelletaan kuitenkin aina niitä ammatillisia menettelytapasääntöjä, joita Irlannissa sovelletaan oikeudenkäyntiasianajajiin (”barrister”).

4. Muuta kuin 1 kohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavaan asianajajaan sovelletaan niitä edellytyksiä ja ammatillisia menettelytapasääntöjä, joita noudatetaan siinä jäsenvaltiossa, josta hän tulee, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kaikkien niiden sääntöjen noudattamista, jotka koskevat tätä ammattia vastaanottavassa jäsenvaltiossa, ja etenkin niitä, jotka koskevat asianajajan toiminnan soveltumattomuutta muuhun tuossa valtiossa harjoitettavaan toimintaan, salassapitovelvollisuutta, suhteita muihin asianajajiin, kieltoa edustaa asianosaisia, joiden edut ovat keskenään ristiriidassa, ja julkisuutta. Viimeksi mainittuja sääntöjä sovelletaan ainoastaan, jos niitä voi noudattaa asianajaja, joka ei ole vastaanottavasta jäsenvaltiosta ja siltä osin kuin niiden noudattaminen on tosiasiallisesti perusteltua asianajajien toiminnan asianmukaisen harjoittamisen, ammatin arvokkuuden ja edellä mainittujen soveltumattomuutta koskevien sääntöjen noudattamisen kannalta tässä valtiossa.

5 artikla

Asiakkaan edustamiseen oikeudenkäynnissä liittyvän toiminnan harjoittamiseksi jäsenvaltio voi vaatia, että 1 artiklassa tarkoitetut asianajajat:

— paikallisten sääntöjen tai tapojen mukaisesti esitellään tuomioistuimen puheenjohtajalle ja tarvittaessa asianomaisen asianajajien yhdistyksen puheenjohtajalle vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

— työskentelevät yhdessä sellaisen asianajajan kanssa, joka toimii kyseisessä tuomioistuimessa ja on tarvittaessa vastuussa tälle tuomioistuimelle, taikka yhdessä tässä tuomioistuimessa toimivan ”avouén” tai ”procuratoren” kanssa.

▼B

6 artikla

Jäsenvaltio voi kieltää julkiseen tai yksityiseen yritykseen palvelussuhteessa olevia asianajajia harjoittamasta tuon yrityksen edustamiseen oikeudenkäynnissä liittyvää toimintaa, mikäli tuosta valtiosta olevat asianajajat eivät saa harjoittaa tällaista toimintaa.

7 artikla

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että palveluja tarjoava henkilö osoittaa olevansa asianajaja.

2. Jos 4 artiklassa tarkoitettuja, vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevia velvollisuuksia laiminlyödään, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on omia sääntöjään ja menettelyjään noudattaen päätettävä tällaisen laiminlyönnin seuraamuksista, ja se voi tässä tarkoituksessa hankkia kaikki palveluja tarjoavaa henkilöä koskevat tarvittavat ammatilliset tiedot. Sen on annettava päätös tiedoksi sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, josta henkilö tulee. Tietojen antaminen ei muuta tietojen luottamuksellisuutta.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.